

Til Folketingets Skatteudvalg og Socialudvalget

Vedrørende skatteministerens forslag om at dele børnepenge 50/50

Af

Bruno Skibbild, Herning

I forbindelse med skatteministerens lancering af et forslag om at dele børnepengene 50/50 for alle forældre med fælles forældremyndighed, er det blevet fremført, at en sådan ordning skal bidrage til det nye skilsmisssystem, og at dette vil virke konfliktnedtrappende i de konfliktfyldte skilsmisser.

Den præmis vil jeg bestride. I de konfliktfyldte skilsmisser forholder det sig lige præcis modsat. Denne ordning vil i stedet være konfliktoptrappende.

I det nye skilsmisseudspil opererer folketingets socialudvalg med 3 kategorier af skilsmisser, som sagerne skal placeres i.

Der er den grønne kategori, hvor der ikke findes konfliktpotentiale, og hvor forældrene klarer det hele selv uden indblanding fra offentlige myndigheder. Disse forældre finder løsninger selv, og henvender sig aldrig til eksempelvis statsforvaltningen.

I de lysegrønne skilsmisser vil forældrene finde ud af at løse skilsmissen uden konflikt, uanset hvordan børnepengene er fordelt – de er selvkørende.

Jeg vil dog ikke afvise, at det for nogle forældre vil opleves som en unødigt administrativ byrde – idet "hvis man deler børnepengene 50/50, så skal man også løbende dele alle udgifter vedrørende barnet 50/50. Det gælder dagtilbud, institutioner, fritidsinteresser, små og store udgifter i dagligdagen.

I den lysegrønne kategori skal forældrene nok finde en god og fornuftig måde at løse den unødige administrative byrde, men i de skilsmisser, hvor der blot er et lille konfliktpotentiale (de mørkegrønne) vil et sådant dagligt forhandlingsområde udgøre et potentiale for konflikt.

Der er den gule kategori, hvor der findes et konfliktpotentiale, og hvor der iagttages konflikter, og hvor forældrene efter skilsmisse benytter sig af offentlige myndigheder til at afgøre tvister og tvivlsspørgsmål.

I de gule skilsmisser skønnes det, at man gennem terapi, mægling og rådgivning kan hjælpe forældrene med at nedbringe konflikten. Et af redskaberne i et sådant mæglingarbejde er at indskrænke konfliktområdet. Det vil sige, at man forsøger at eliminere elementer, der kan skabe konflikt.

Det fremsatte forslag vil have den modsatte virkning, idet konfliktområdet gøres større. Hver eneste udskrivning til barnet skal nu deles 50/50, og det betyder, at der ned i den mindste detalje skal opnås enighed mellem parterne, om hvorvidt det er en nødvendig investering, der foretages.

Hver gang barnet skal påbegynde en fritidsinteresse, skal det forhandles 50/50 mellem forældrene. Det samme gælder køb af tøj, valg af skoleform, daginstitution eller deltagelse i aktiviteter i nærområdet, der koster penge – f.eks. lejrskole, ekskursioner med fritidshjemmet o. lign.

Det må være indlysende, at et sådant dagligt forhandlingsområde vil skabe øget konflikt for de konfliktramte gule skilsmisser.

Der er den røde kategori, hvor den ene eller begge forældre har adfærdsmæssige og/eller sociale problemer, der umuliggør samarbejde.

Det er i denne kategori man finder skilsmisser, der indeholder fysisk vold, psykisk vold, stalking, myndighedsstalking, trusler, misbrug, overgreb og – ja psykisk sygdom i form af eksempelvis narcissistisk personlighedsforstyrrelse og/eller psykopati.

Det er efter mine begreber naivt at tro, at man kan løse disse problemer ved at dele børnepenge 50/50 – lad mig minde om, at der også (gud bedre det) findes fælles forældremyndighed i denne kategori.

I denne kategori har man som hovedregel en krænkende forælder (som oftest en mand) og en beskyttende forælder.

For en krænkende forælder/karakterafviger vil dette forslag blot være endnu en mulighed for at udøve vold og grænseoverskridende adfærd. En sådan forælder er afhængig af kontakten – og afhængig af at udøve magt overfor vedkommende – og med dette forslag kan den daglige krænkelse fra samlivet fortsættes dagligt i forbindelse med alle økonomiske beslutninger angående barnet.

Her ses dette forslag som et redskab for økonomisk vold.

Generelt, er der også generelle spørgsmål man bør stille sig:

Hvad nu, hvis der er en 10-4 samværsordning?

Eller 12/2?

Hvad nu, hvis der er overvåget samvær 2 timer om måneden?

Dette forslag peger i retning af, at man økonomisk kommer til at presse flere forældre i retning af en 7/7 ordning – uagtet at dette langt fra er den bedste løsning for alle børn. Og det gælder skilsmisser i alle farver. Naturligvis findes der grønne skilsmisser, hvor forældrene aftaler alt andet

end 7/7 – ordning af hensyn til barnets trivsel – det eksempelvis kan være et barn med autisme, der på ingen måde har godt af at være delt imellem to hjem. Det kan være et barn med handicap, hvor der kun gives 1 sæt hjælpemidler til barnet.

Der kan altså være rigtig mange gode grunde til at et barn opholder sig mere hos den ene forælder end hos den anden forælder, og i disse tilfælde er udgifterne i sagens natur ikke 50/50.

PS: Dette forslag er i flere år fremført af Foreningen Far, og det betyder, at man bør være særdeles agtpågivende i forhold til at sikre, at forslaget ikke blot er endnu et redskab for krænkende fædres ret til at terrorisere deres ekskoner og både direkte og indirekte terrorisere deres børn.

I reglen kan man forvente, at Foreningen Fars forskellige forslag lige præcis har denne terroriserende effekt.

Med venlig hilsen

Bruno Skibbild, Herning